

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: V. Efros
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-672/16

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Stacanov Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stacanov Nicolae împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repunerea în termen, recunoașterea ilegal a refuzului de recalculare a pensiei, încasarea restanței la plățile salariale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 martie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 27 martie 2013, Stacanov Nicolae a depus cerere de chemare în judecată solicitând inițial instanței încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a restanței la salariu, a sumei indexării pentru întârzierea plății compensației bănești în schimbul echipamentului în mărime de 683,37 lei, recunoașterea acțiunilor pîrîtului Ministerului Afacerilor Inteme privitor la refuzul la efectuarea calculelor de majorare a pensiei lui Stacanov Nicolae ca fiind ilegale, încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a diferenței neachitate a majorărilor la pensie pentru perioada 08 septembrie 2006 – 02 februarie 2010, a despăgubirii pentru prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei și a cheltuielilor judiciare.

Ulterior, prin cerere suplimentară, a solicitat încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a restanței la salariu pentru perioada 01 ianuarie 2004 – 17 mai 2006 pentru prestarea serviciului în orele suplimentare în sumă de 6 432,42 lei și a restanței pentru perioada 01 ianuarie 2004 – 17 mai 2006 pentru prestarea serviciului în orele de noapte în sumă de 6 934,78 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost a fost angajat în serviciu în organele Ministerului Afacerilor Inteme al RM începînd cu data de 20 ianuarie 1987, prin Ordinul SAI or. Bălți, cu acordarea gradului militar de „miliționar de rînd”.

Prin Ordinul MAI nr. 299 ef din 08 iulie 2003 a fost transferat la funcția de inspector superior operativ de serviciu al Unității de gardă a CPM Bălți, iar prin ordinul MAI nr. 358 ef din 25 noiembrie 2005 în funcția de inspector superior operativ al Unității de gardă a Secției organizare, analiză și control a CPM Bălți.

La 08 septembrie 2006, reclamantul menționează că a demisionat din serviciu în cadrul Organelor Afacerilor Interne, în baza art. 21 pct. 14) din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție și prin Ordinul MAI nr. 239 ef din 08 septembrie 2006, conform cererii personale, a fost concediat cu drept de a primi pensie pe linia MAI.

Astfel, invocă că, potrivit pct. 12 al Regulamentului - tip al unităților de gardă ale Organelor Afacerilor Inteme, aprobat prin Ordinul MAI al RM nr. 51 de la 21 februarie 2001, serviciul efectivului unității de gardă se organizează pe o durată de 24 ore. Lucrătorilor titulari ai unității de gardă și membrilor grupului operativ de urmărire penală li se acordă în timpul serviciului întreruperi pentru primirea hranei și odihnă cu durată de 6 ore - în trei schimburi, 4 ore - în patru schimburi, în așa fel încât în unitatea de gardă să se afle cel puțin 2 lucrători, inclusiv unul titular.

La sfârșitul schimbului, lucrătorilor unității de gardă li se acordă odihnă corespunzător 48 și 72 ore, iar membrilor grupului operativ de urmărire penală - 48 ore. Totodată, invocând prevederile art. 104 Codul Muncii al RM, reclamantul susține că dânsul a lucrat mai multe ore peste programul de lucru fără a i se lua acordul în scris și fără existența vreunui ordin în scris în acest sens, însă la primirea și predarea serviciului dânsul își punea semnătura, fapt care poate fi interpretat ca acord la atragerea la munca suplimentară.

Tot în motivarea pretențiilor sale privind încasarea restanțelor la salariu pentru timpul de muncă suplimentar și muncă prestată pe timp de noapte, reclamantul mai invocă prevederile art. 157 alin. (2), art. 158 alin. 1 lit. c), art. 103 alin. (1), art. 159, art. 147, art. 106, art. 4 lit. f), art. 9 alin. (1) lit. d), art. 10 alin. (2) lit. a) Codul Muncii al RM.

Totodată, referitor la pretenția privind încasarea sumei indexării pentru întârziere a plății compensației bănești în schimbul echipamentului, a menționat reclamantul că, la data de 23 noiembrie 2006 urma să i se achite suma de 2 711 lei 75 bani, însă plățile respective s-au efectuat abia la data de 23 octombrie 2007 și doar în sumă de 2 384 lei 90 bani, fiind reținut impozitul de venit. Astfel, consideră că dânsul este în drept de a solicita achitarea indexării sumei respective pentru perioada de întârziere, în cuantum de 683,37 lei.

Tot în motivarea acțiunii înaintate, reclamantul a indicat că, în anul 1992, dânsul împreună cu alți colaboratori ai Organelor Afacerilor Inteme au fost trimiși în zona acțiunilor militare, după care a continuat activitatea în cadrul Organelor Afacerilor Inteme. În acest sens, invocând prevederile art. 1 alin. (1) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, art. 16 alin. (1) lit a) a aceleiași Legi cu modificările introduse prin Legea nr. 94-XVI din 08 mai 2008, art. III al Legii nr. 94 din 08 mai 2008 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, susține că în privința achitării restanței neachitate la majorarea pensiei s-a adresat cu cerere către MAI la data de 09 decembrie 2009, iar la 14 ianuarie 2010 a primit răspunsul nr. 22/S-1 86/09 prin care a fost informat

că cererea sa nu a fost examinată, dat fiind faptul că perioada de 01-10 ianuarie 2010 au fost zile de odihnă, deși aceasta a fost recepționată la data de 11 decembrie 2009.

Prin urmare, bazându-se pe prevederile art. 15 alin. (1) și art. 3 alin. (2) al Legii nr.793 din 10 februarie 2000 cu privire la contenciosul administrativ, consideră că pîrîtul nu numai nu a respectat termenii legali de soluționare a cererii sale, dar și i-a expediat un răspuns formal. De asemenea, potrivit scrisorii nr. 15/3-T-230 de la 03 august 2009, reclamantul a fost informat referitor la includerea în calculul pensiei pentru vechimea în muncă a suplimentului la pensie pentru participarea la războiul pentru independență și integritate în sumă de 135 lei, iar la data de 07 august 2009, reclamantului i-a fost transferată suma de 5 367 lei cu titlu de pensie pentru vechime în muncă.

Tot în motivarea pretențiilor înaintate, invocînd prevederile art. 13 din Legea 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, pct.2 al Hotărîrii Guvernului RM nr. 297 din 21 martie 2006 cu privire la indexarea prestațiilor de asigurări sociale și a unor prestații sociale de stat, art. 2, art. 5 alin. (1), alin. (2) lit. a), art. 12 alin. (1) din Legea 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, consideră că urmează să fie aplicat coeficientul general stabilit la pct. 1 a Hotărîrii Guvernului nr. 297 din 21 martie 2006 în mărime de 15,7% și pentru perioada 08 septembrie 2006 – 02 februarie 2010, deoarece la data de 07 august 2009 i-a fost achitată suma de 5 367 lei, pîrîtul urmează a-i achita diferența neachitată a majorărilor la pensie în sumă de 946,58 lei.

Totodată, în argumentarea pretenției sale privind restabilirea în termenul de prescripție omis, a menționat că deși a demisionat la 08 septembrie 2006 prin ordinului MAI nr. 239 ef., despre faptul că i se cuveneau careva plăți salariale pentru munca prestată suplimentar, a aflat abia în anul 2008, cînd dînsul a apelat la serviciile unui avocat.

La 08 decembrie 2008 a fost depusă la Judecătoria mun. Bălți cerere de încasare forțată a salariului și altor compensații către CPM Bălți și Ministerul Finanțelor a R.M, iar prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 20 mai 2009, acțiunea a fost scoasă de pe rol, explicîndu-i-se că este în drept să adreseze o nouă cerere conform dispozițiilor generale.

La 20 iulie 2009, s-a adresat cu interpelare nr. 285 către MAI pentru a se i elibera informația privind timpul lucrat, inclusiv orele suplimentare și timpul lucrat în zilele de sărbătoare și de odihnă, pentru perioada 17 ianuarie 2002 - septembrie 2006, precum și eliberarea informației cu indicarea remunerării lucrului efectuat pentru orele suplimentare și timpul lucrat în zilele de sărbătoare și de odihnă, pentru perioada ianuarie 2003 – septembrie 2006, interpelarea dată fiind recepționată de către MAI la data de 22 iulie 2009, iar potrivit răspunsurilor nr. 10/S- 324/09 din 29 iunie 2009 și 10/S-455/09 din 01 septembrie 2009, i-a fost refuzat în achitarea diferenței la plata salariului pentru orele de muncă suplimentare deoarece nu au temei juridic.

În același timp, susține reclamantul că s-a adresat de asemenea către Procuratura Generală, iar potrivit răspunsului nr. 9-20/09-3306 de la 24 iulie 2009 și nr. 9-20/09-4176 de la 08 septembrie 2009, i-a fost comunicat că petiția sa a fost

expediată către Inspecția Muncii și Procuratura mun. Bălți.

În acest context, consideră reclamantul că i-a fost încălcat flagrant dreptul său de proprietate, consfințit la art. 9, 46 Constituția R. Moldova și art. 1 din Protocolul Adițional la CEDO. Tot aici, invocă că potrivit art. 315 alin. (2) Cod Civil al RM, dreptul de proprietate este perpetuu și prin urmare apărarea și restabilirea în dreptul de proprietate nu se supune unui termen de prescripție. Astfel, consideră că plata pentru munca prestată reprezintă proprietatea sa, chiar dacă nu a solicitat încasarea ei pînă la moment prin intermediul instanței.

În motivarea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, reclamantul a indicat că prin neachitarea plăților salariale care i se cuveneau pentru munca prestată suplimentar și în timp de noapte, neachitarea compensației pentru majorările la pensie, i-a fost cauzat disconfort psihologic, deoarece dînsul a activat sîrguincios, și-a consacrat viața pentru serviciul în organele interne și în războiul pentru independență.

Suplimentar, reprezentantul reclamantului a comunicat că, prin prisma practicii CEDO și a prevederilor articolul 1 al Protocolului nr. 1 al acestuia, salariul neachitat reclamantului pentru orele lucrate suplimentar și în timp de noapte constituie proprietatea acestuia, iar prin prisma prevederilor art. 315 alin. (2) Cod Civil al RM, acțiunea privind recuperarea dreptului de proprietate nu se supune vreunui termen de prescripție, acest drept fiind perpetuu, totodată, considerînd că omisiunea pîrîtului de a-i acorda reclamantului achitare echitabilă pentru serviciul prestat în timp de noapte și în orele suplimentare, constituie o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

Tot aici mai susține că toți angajatorii din RM sunt obligați prin lege să achite munca prestată suplimentar și în timp de noapte, iar prevederile Codului Muncii, nestabilind careva restricții sau excepții pentru anumite categorii de angajatori.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 martie 2015, s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de către Stacanov Nicolae împotriva Ministerul Afacerilor Interne al RM privind repunerea în termen. S-a respins ca tardivă cererea înaintată de către Stacanov Nicolae împotriva Ministerul Afacerilor Interne al RM privind recunoașterea ilegală a refuzului de calculare a pensiei, încasarea restanței la salariu și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Stacanov Nicolae și menținută hotărîrea primei instanțe.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 martie 2016, Stacanov Nicolae a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integral a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 09 decembrie 2015 (f.d. 223 vol. II), cît și faptul

că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul lui Stacanov Nicolae se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronate normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Stacanov Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stacanov Nicolae ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Stacanov Nicolae se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță